ANUL IV. — Nr. 996

EDIŢIA A DOUA

MERCURI, 6 NOEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi în toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inscrţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

O DOVADA NOUA

MIZERIA

PAINEA IN CAPITALA

CRIZA CONTINUĂ

EFECTELE IERNEI

Fapte şi Intâmplărĭ

Buchetul ucigaş

Bucureştĭ 5 Noembre 1891

O DOVADA NOUA

Am reprodus în numĕrul nostru de ierĭ întreg discursul rostit de contele Kalnoky, ministrul de externe al Austro-Ungarieĭ, ca respuns la maĭ multe interpelărĭ asupra politiceĭ tripleĭ alianţe, interpelărĭ ce i s'aŭ adresat în sînul delegaţiuneĭ ungureştĭ.

Acest discurs este de o însemnătate politică foarte mare, căcĭ contele Kalnoky este poate singurul diplomat dintre cancelariĭ tripleĭ alianţe şi vorbele sale sunt bine cumpănite, înainte de a fi rostite.

Discursul acesta are, pentru noĭ în special, o importanţă cu totul deosebită, căcĭ el conţine un pasagiŭ, în care situaţia Românieĭ este expusă cu o claritate uimitoare din partea unuĭ diplomat, convingĕtoare pentru ceĭ carĭ maĭ aveaŭ iluziĭ.

Dar să nu anticipăm; ci să reproducem aci textual cuvintele ministruluĭ de externe al Austro-Ungarieĭ:

In ce priveşte pe România în special, aceasta a făcut cele maĭ marĭ progrese în această privinţă (cultura), lucru la care trebue să fi contribuit şi faptul că populaţia de acolo, din pricina origineĭ sale romane, a fost în tot-d'auna maĭ atrasă spre Europa apusană.

Acolo începe să se arate din ce în ce o schimbare favorabilă pentru noĭ. **In timpul din urmă s'aŭ schimbat la guvern miniştriĭ şi partide, dar relaţiunile noastre nu fură atinse** *şi remaseră, — o constat cu mulţumire — prieteneştĭ, neschimbate. Aceasta se întâmplă şi acum, faţă cu ministerul conservator, care a fost primit de publicul nostru cu oare care scepticizm.*

Noĭ stăm însă şi cu acest guvern în relaţiĭ prieteneştĭ şi sperăm, că acestea nu se vor schimba **orĭ cine ar veni la cârmă în România. Găsim o garanţie preţioasă în Regele Carol,** *a căruĭ conducere înţeleaptă de un sfert de veac are cel maĭ mare merit pentru desvoltarea politică, militară şi materială a tînĕruluĭ stat.*

N'avem nicĭ o îndoială în privinţa neschimbăreĭ pe viitor a direcţieĭ actuale în politica exterioară a Românieĭ. Aceasta e cu atât maĭ uşor pentru România, cu cât ea are aceleaşĭ scopurĭ şi interese ca şi noĭ, adică: **o politică conservatoare,** *bazată pe menţinerea păceĭ precum şi a stăreĭ legale în peninsula balcanică.*

Nicĭ un diplomat serios n'a pus încă până azĭ punctele pe i, cum a făcut'o contele Kalnoky.

Din discursul luĭ se vede lămurit, că tot ce am spus noĭ până acuma în privinţa consideraţieĭ de care ne bucurăm faţă cu aliaţiĭ Regeluĭ şi în privinţa roluluĭ Acestuia este adevĕrul cel maĭ curat.

Noĭ am strigat neîncetat, că Regele conduce singur şi necontrolat politica exterioară a Românieĭ şi contele Kalnoky o confirmă, când declară — în fudulia luĭ ungurească, — că orĭ-cine ar fi la guvern în România, această ţară tot sluga tripleĭ alianţe va fi.

Deosebirea este, că D. Kalnoky nu spune — ca noĭ — că aceasta se va întâmpla numaĭ atât cât Carol I va fi Rege în România.

Noĭ am susţinut, că toţĭ bărbaţiĭ politicĭ din ţara noastră aŭ devenit nişte instrumente oarbe în mâna luĭ Carol I şi ziarele politicianilor aŭ desminţit'o. Azĭ, contele Kalnoky, diplomatul iscusit, o spune fără înconjur şi fără ruşine.

Găsim o garanţie preţioasă în Regele Carol! Aceasta însemnează că ministrul vecin ca şi colegiĭ sĕĭ din tripla alianţă nu daŭ nicĭ o atenţie bărbaţilor politicĭ din România; eĭ socot această ţară ca o moşie a lor, în care aŭ pus pe Carol I vechil.

Când contele Kalnoky încheie spunênd, că România nu se poate abate de la politica luĭ Carol I, din pricină că are aceleaşĭ ţelurĭ şi interese ca şi Austro-Ungaria, cancelarul se întrece cu gluma. El dovedeşte că, pentru stăpâniĭ Regeluĭ, România nu poate avea nicĭ un ideal naţional, nicĭ o aspiraţie care să nu-ĭ fie poruncită; că dorinţa noastră a tuturor de a ne întări naţionalitatea trecênd peste hotarele noastre actuale, nicĭ nu este luată în seamă de veciniĭ noştriĭ. Eĭ nicĭ nu 'şĭ pot închipui ca România să aibă vr'o dorinţă care să fie în contra-zicere cu interesele lor şi de aceea merg până acolo, în cât să declare, că avem nu numaĭ scopurĭ, dar şi interese comune cu Austro-Ungaria şi că aceste interese sunt pentru o politică *conservatoare*.

Discursul conteluĭ Kalnoky este decĭ o dovadă nouă şi indiscutabilă despre infeodarea noastră inconscientă la tripla alianţă; despre absolutizmul pe care Carol I l'a întrodus în sistemul nostru de guvernămînt şi despre aspiraţiile Luĭ reacţionare şi protivnice intereselor noastre de ţară democratică şi constituţională.

Acuma înţelegem pentru ce M. Sa n'a maĭ trecut prin Viena, la întoarcere; căcĭ nu maĭ avea nevoe să treacă, lucrurile eraŭ isprăvite, tîrgul încheiat.

Suntem nedomiriţĭ însă asupra unuĭ singur lucru.

Nu ştim: Carol I şi-a dat seama oare de ceea ce se poate întâmpla când poporul, deşteptat asupra călcăreĭ de Constituţie sevîrşită de Suveran, — prin încheiarea uneĭ alianţe fără ştirea parlamentuluĭ şi a ţĕreĭ, — se va hotărî să calce şi el Constituţia şi legile?

Carol I a înlăturat Constituţia; decĭ şi El nu maĭ poate fi apărat de dînsa.

Carol I nu maĭ este nerespunzĕtor şi inviolabil.

S. R.

O notă a administraţieĭ telegrafelor ne informează că din cauza deranjăriĭ liniilor telegrafice între Budapesta şi Viena serviciul de noapte *(prin fir special)* **nu s'a putut face şi nicĭ o depeşă nu s'a primit până la această oră.**

(Agenţia Română).

Noul buget al C. F. R.

Anul acesta, o radicală schimbare s'a făcut în statul apuntamentelor funcţionarilor superiorĭ, maĭ cu seamă.

D. ministru C. Olănescu a înscris lefile inginerilor în serviciul căilor ferate egale cu ale acelora din serviciul podurilor şi şoselelor, de acelaşĭ grad şi din această cauză se va produce o sumă de nemulţumirĭ.

Cel întâiŭ vizat a fost D. Duca care va fi redus la salariul unuĭ inginer inspector, adică i se va scădea jumătate leafa. Osebit sunt serviciĭ unde inginerĭĭ de tinerĭ aŭ intrat în serviciul căilor ferate şi aci aŭ avansat regulat ajungênd astfel la funcţiunile celemaĭ înalte, fără să se gândească a cere să fie avansaţĭ—onorific—în cadrele ministeruluĭ de lucrărĭ publice, pe când camaraziĭ lor de la podurĭ şi şosele avansaŭ mereŭ. S'a întâmplat însă ca uniĭ dintre aceştĭ gradaţĭ, după împrejurărĭ, aŭ venit şi aŭ luat serviciĭ la căile ferate, sub ordinele celor negradaţĭ, mulţumindu-se a servi anĭ îndelungaţĭ în această condiţiune.

D. Olănescu le dă acum revanşa. Eĭ vor rĕmâne în funcţiunĭ inferioare, dar cu grade şi lefurĭ maĭ marĭ de cât şefiĭ lor.

* * *

Tot prin acest buget s'aŭ prevĕzut cheltuelile precum şi personalul necesar exploatarĭ Docurilor şi antrepozitelor din Galaţĭ şi Brăila.

Pâinea în Capitală

Am atras deja atenţia asupra neomenieĭ vînzĕtorilor de lemne, care, fără pic de ruşine, cată să ia zece pieĭ dupe spatele săraculuĭ, căruia i le vînd cu ocaua saŭ cu ţandăra, luându'ĭ preţurĭ întreite şi împătrite. De părerea noastră a fost maĭ toată presa.

Astă-zĭ suntem siliţĭ să ne ocupăm de o altă seamă de exploatatorĭ. Aceştia sunt brutariĭ.

Pâinea este baza alimentaţiuneĭ orăşenilor. Carne, legume, etc., are omul să mănînce orĭ nu, maĭ merge; dar pâine trebue să aibă. Fără acest element absolut indispensabil, nu poate să trăiască. Săracul ce n'are să dea alt-ceva copiluluĭ care plânge de foame, îĭ dă o bucată de pâine şi 'l împacă.

Şi tocmaĭ pentru că pâinea este aşa de trebuincioasă vieţeĭ, brutariĭ nu ştiŭ ce pretexte să născocească pentru ca să o vînză cât maĭ scumpă şi să tragă câştigurĭ cât maĭ marĭ. Nu o singură dată am vĕzut pe aceştĭ cinstiţĭ neguţătorĭ coalizându-se şi ameninţând pe locuitoriĭ Capitaleĭ să'ĭ lase fără pâine, când Primăria nu le-ar da voe să o vînză cu preţul cu care vor eĭ; nu o singură dată manutanţa Primărieĭ a trebuit să dea pâine gurilor flămînde, pentru că brutariĭ s'aŭ pus în grevă, din cauză că nu li s'a permis să despoaie lumea.

Astăzĭ preţul pâineĭ pare normal; zic *pare*, pentru că în realitate e urcat. Şi iată cum.

Pe de oparte, pentru că din cauza urcăreĭ preţuluĭ, ar nemulţumi lumea, care s'ar scula şi ar protesta; pe de alta, pentru că primăria ar fi silită să ia mĕsurĭ de represiune contra lor; D-niĭ brutarĭ preferă să o vîndă cu preţul obicĭnuit, dar făcênd bucata maĭ mică de un chilogram.

Consumatorul vede că mănîncă maĭ multe pâinĭ ca altă dată; dar, pentru că nu stă tot cu cântarul în mână, puţinĭ sunt ceĭ ce'şĭ daŭ seama de şiretlîcul brutarilor.

Că primarul şi agenţiĭ comunalĭ nu ştiŭ aceasta, nu putem să credem în ruptul capuluĭ. Datoria lor este să controleze necontenit pe brutarĭ, măcelarĭ, etc. Sunt plătiţĭ ca să îngrijască de bunul traiŭ al cetăţenilor, iar nu să umble cu ţuica în nas şi cu masalaua în mână strigând ura Neamţuluĭ. Eĭ ştiŭ că brutariĭ fac pâinea lipsă la cântar, dar tac. Aŭ interes să nu nemulţumească pe nimenĭ, din contră, să câştige pe toată lumea, ca să capete voturĭ la alegerĭ. Şi când lumea nu ţipă, la ce să se maĭ lege de capul brutarilor? La ce să le maĭ confisce pâinea şi să'ĭ trimeată înaintea justiţieĭ? La ce să piardă voturile lor? De cât să piardă câte-va voturĭ la alegerĭ, maĭ bine rabde lumea de foame.

In numele populaţiuneĭ sărace, care duce tot greul şi care poartă toate angaralele, cerem D-luĭ Pake să lase calculele politice, când e vorba de pâinea şi viaţa cetăţeanuluĭ. Să inspecteze pe toţĭ brutariĭ, cârciumariĭ, birtaşiĭ, pe toţĭ vînzĕtoriĭ de pâine, maĭ cu seamă pe ceĭ din mahalale, şi va vedea că maĭ toate pâinile, ca să nu zicem toate, sunt lipsă la cântar. Constate şi dea pe mâna justiţieĭ pe lacomiĭ nesăturaţĭ de câştigurĭ.

Dacă e neomenos din partea vînzĕtoruluĭ de lemne, a brutaruluĭ, etc., ca să se îmbogăţească dupe spetele nevoiaşilor, ca să'şi asigure bunul traiŭ exploatând mizeria altora, cu atât maĭ neomenoasă şi maĭ blamabilă e purtarea primaruluĭ, care e plătit să controleze în tot momentul alimentaţia publică, şi care în loc să facă aceasta, se ţine de organizat manifestaţiĭ cu masalale.

Rugăm pe D. Pake să maĭ lase masalaua şi să se apuce de gospodărie serioasă. Pentru aceia e plătit.

F. I. G.

CRIZA CONTINUĂ

Presa şi opinia publică a făcut o primire foarte puţin măgulitoare noueĭ formaţiunĭ ministeriale.

Afară de *România* D-luĭ G. Vernescu, toate ziarele o consideră ca o înfrîngere a elementuluĭ conservator de tirania D-luĭ G. Vernescu.

Ziarele conservatoare o găsesc imposibilă şi o condamnă. Nu-ĭ daŭ maĭ multe zile de viaţă de cât până la deschiderea Corpurilor legiuitoare.

Toate într'un glas protestează contra tiranieĭ D-luĭ Vernescu şi cer D-luĭ L. Catargiu să se despartă de D-sa, în caz când partizaniĭ sĕĭ n'ar voi să se contopească în marele partid conservator.

Câţi-va partizanĭ de aĭ D-nuluĭ Catargiu s'aŭ şi dus la D-sa, ca să 'l întrebe cum se face de n'a luat presidenţia consiliuluĭ, cum fusese vorba.

Bătrînul le-a spus că n'a avut ce să facă şi că a trebuit să ţie socoteală de pretenţiile D-luĭ Vernescu. In acelaşĭ timp i-a făcut să înţeleagă, că tare bucuros se va despărţi de colegul sĕŭ în şefie, dacă deputaţiĭ şi senatoriĭ conservatorĭ se vor purta bărbăteşte după deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

Partizaniĭ aŭ înţeles şi aŭ făgăduit un vot de blam cabinetuluĭ la cea d'întâĭ ocasiune.

Se maĭ vorbeşte şi de o întrunire pe care conservatoriĭ de baştină o vor convoca la hotel de France înainte de deschiderea Corpurilor Legiuitoare, ca să ceară socoteală generaluluĭ Florescu de felul cum s'a făcut remanierea.

Preşedintele consiliuluĭ e deja descurajat. D. Exarcu, nesigur pe portofoliul sĕŭ, stărueşte să fie numit ministru la Roma. Iĭ este teamă că schimbându-se lucrurile să nu piarză şi funcţiunea din urmă.

Decĭ criza ministerială încă nu e terminată; nu se va resolva definitiv de cât după deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

Atuncĭ vom vedea ce va eşi.

Argus

Tout à l'égout şi D-rul Felix

Reproducem următoarele rîndurĭ din raportul ce D. Dr. Felix a adresat Consiliuluĭ Comunal, în urma congresuluĭ de igienă din anul curent şi cu privire la cestiunea *tout à l'égout* şi rugăm pe D. Dufour a le citi şi vedea că propunerea D-sale d'a infecta Capitala nu este împărtăşită de cât de fabricantul sifoanelor.

Canalizarea oraşelor a fost obiectul multor rapoarte care aŭ provocat discuţiunĭ instructive. Nu se maĭ discută natura materiilor care aŭ să intre în canale, ştiinţa a stabilit deja sistemul „du tout à l'égout", sistemul desfiinţăriĭ haznalelor şi al depărtăriĭ excrementelor prin canale, ca singura soluţiune a problemeĭ însănătoşireĭ oraşelor; asemenea nu se maĭ discută condiţiunile pe care acest sistem le impune administraţiilor municipale, adică îngrijirea ca canalele să aibă dimensiunĭ suficiente pentru a putea fi controlate, ca pereţiĭ lor să fie bine neteziţĭ pentru ca excrementele să nu se lipească pe pereţĭ, să aibă inclinaţiune (pantă) suficientă, să fie spălată cu cantităţĭ foarte marĭ de apă pentru ca materiile putrescibile să nu stagneze în ele şi să fie foarte bine ventilate pentru ca să nu pericliteze sănătatea şi viaţa lucrătorilor care controlează necontenit scurgerea regulată a conţinutuluĭ canalelor. Cestiunea care a ocupat maĭ mult pe congres este soarta ulterioară a liquidelor din canale; numaĭ puţine oraşe marĭ sunt ast-fel situate, ca să poată vărsa conţinutul canalelor în mare fără a infecta porturile maritime, scurgerea directă a acestor liquide în apele curgătoare nu se maĭ poate permite; Marea Britanie şi Germania posedă legĭ speciale care opresc vĕrsarea necurăţeniilor în râurĭ şi gârle. Igieniştiĭ francezĭ pledează asemenea pentru o asemenea lege, care va generaliza mĕsurile parţiale executate în unele departamente în urma stăruinţelor consiliilor de Igienă. In Austria şi în Italia autorităţile sanitare centrale interzic intrarea necurăţeniilor în apele curgătoare în toate cazurile speciale, când cred că salubritatea publică va suferi din infecţiunea acelor ape. S'aŭ studiat din noŭ diferite metode de purificarea prealabilă a lichidelor din canale înaintea vĕrsăriĭ lor în apele curgătoare, irigaţiunea (vĕrsarea lichidelor din canale peste câmpiĭ cultivate) cu drenagiŭ, şi diferitele metode ale purificăriĭ mecanice şi chimice, cu utilisarea pentru agricultură a materiilor solide extrase din lichidele canalelor, nu s'aŭ stabilit înse regulĭ generale, căcĭ în diferitele localităţĭ difer cu totul condiţiunile care fac maĭ avantagios unul saŭ altul din sistemele depărtăriĭ inofensive a lichidelor din canale. Ventilarea eficace a canalelor este indispensabilă pentru menţinerea purităţiĭ atmosfereĭ oraşelor. D-niĭ inginerĭ R. Read şi W. Santo-Crimp aŭ expus pe larg valoarea diferitelor metode de ventilare. In oraşele engleze canalele sunt ventilate în 2 modurĭ: prin tuburĭ speciale, destul de largĭ, care trec pe lângă case din canal până d'asupra înveliitoareĭ şi prin alte tuburĭ care conduc gazele canalelor în vetrele şi cuptoarele diferitelor aşezăminte industriale, unde ele sunt arse. Canalele particulare din curţile caselor aŭ tuburĭ speciale de ventilare.

Afară de lăturĭ şi de excremente un oraş mare maĭ produce cantităţĭ enorme de dejecţiunĭ solide de materiĭ adunate la măturarea caselor şi curţilor, residuele bucătăriilor şi altele a căror depărtare

este dificilă. Congresul a ascultat rapoartele maĭ multor ingineri asupra metodelor de distrugere a acestor substanțe. In diferite orașe engleze ca și la Copenhaga se arde de maĭ mulțĭ anĭ o parte din aceste necurățeniĭ solide în niște cuptoare speciale pe care englezii le numesc „Distructor“. Această ardere a necurățeniilor solide în cuptoare este însă foarte costisitoare, o parte maĭ mare a acestor materiĭ se transportă pe Tamisa în mare cu cheltuială de 2 jum. shilingĭ de tonă și cu o mică parte se experimentează acum un motor noŭ pentru utilisarea uneĭ părțĭ a acelor dejecțiunĭ. Acest metod noŭ a fost introdus de o societate privată plătită de municipalitate cu câte 2 shilingĭ pentru fie-care tonă de materiĭ ce se trimite în usinele societățiĭ. (Uzina pe care am visitat'o se află în suburbiul Chelsea). Transportul în usine privește pe municipalitate. In usina pe care am visitat'o, materiile sunt clasificate cu ajutorul unor site speciale foarte marĭ, puse în mișcare prin mașina cu vaporĭ. Hârtiile, care constitue o mare parte din aceste materiĭ, sunt puse la o parte și servă chiar în usină pentru fabricarea de hârtie groasă de împachetat. Bucățile de fer și de alte metale se culeg și se vînd la fabricele de sticlă și de faiență. Bucățile de cărbunĭ, coprinse o proporțiune largă în dejecțiunile solide, servă pentru fabricare de brichete cu care chiar mașina usineĭ se încălzește. Materiile organice putrescibile se întrebuințează pentru fabricare de pudretă. Materiile adunate la măturarea stradelor, compuse în cea maĭ mare parte din excremente de caĭ, se întrebuințează direct pentru îngrășarea câmpiilor cultivate.

MIZERIA

Imbuibațiĭ noștri, orĭ de câte orĭ se vorbește de reaua stare materială a celor de jos, a mulțimeĭ, nu se sfiesc de a declara în mod *sentențios* că nimenĭ în țara românească nu moare de mizerie.

Faptele desmint zilnic această temerară declarațiune, și în nenumĕrate rândurĭ ne-am făcut ecoul *mizerieĭ* din țara noastră, care la sate maĭ cu seamă este îngrozitoare.

Monitorul Oficial, de la 29 Octombrie și de la 2 corent, ridică un mic colț al vĕluluĭ care acoperă *mizeria*, înregistrând următoarele casurĭ:

„Femeea Anica Mitrofan Ivanov, plecând din Sulina, în ziua de 18 Octombrie, spre a se întoarce la comuna Sf. George, din plasa Sulina, Tulcea, a fost găsită de fiul eĭ înghețată la chilometrul Nr. 4 lângă sat“.

„Femeia Maria, din urbea Călărașĭ, aflându-se la porumb, în ziua de 20 Octombrie a căzut pe drum mergênd spre oraș. Ancheta a stabilit că a murit din cauza asprimeĭ timpuluĭ.

„Ion Marin și soția sa Stana, din comuna Vrasa, Ialomița, aflațĭ la culesul de porumb, în ziua de 20 Octombrie, s'aŭ găsit morțĭ pe câmp. Ancheta a stabilit că cauza morțeĭ a fost frigul.

„In ziua de 20 Octombrie, s'a găsit pe teritorul comuneĭ Trestenicu-Popeștĭ, Vlașca, cadavrul ciobanuluĭ Grigore Mocanu. Din cercetările făcute s'a constatat că venind cu oile despre Putinenĭ ca să erneze la moșia luĭ Nicolescu, a perit din cauza friguluĭ de la 17 Octombrie“.

Nu moare nimenĭ din cauza mizerieĭ în țara Românească! Și cu toate acestea, a fost destul ca în mijlocul toamneĭ să se răcească puțin vremea fără de veste, pentru ca însușĭ *Monitorul Oficial* în interval de treĭ zile să aducă știrea morțeĭ de frig a cincĭ oamenĭ. Câțĭ sătenĭ însă nu s'or fi îmbolnăvit maĭ mult saŭ maĭ puțin grav din pricina aceleĭ scăderĭ de temperatură, despre care nimenĭ nu știe și nu vorbește și dintre carĭ câțĭ poate că aŭ murit după o zăcere oare-care!

Pentru ce sătenii sunt atât de mulț secerațĭ de boale și de intemperiĭ? Pentru două motive foarte simple: sunt rĕŭ și insuficient hrănițĭ, sunt cât se poate de rĕŭ și insuficient îmbrăcațĭ. Eĭ bine, aceasta nu se numește mizerie? Și când te gândeștĭ că în țara noastră se produce atâtea cereale în cât se alimentează și alte țărĭ, că avem atâtea vite, atâtea oĭ, în cât alimentăm cu îmbelșugare cu carnea lor măcelăriile și cu lâna fabricile de postav din streinătate, iar țăranul român este lipsit și de hrană și de îmbrăcăminte, aĭ dreptul a spune că organizația noastră socială, privită din acest punt de vedere, este încă în faza barbarieĭ.

EXPOSIȚIUNEA
Tapiseriilor decorative la Atheneŭ

Ast-fel cum am anunțat, exposițiunea pictoruluĭ A. Feldman în sala Atheneuluĭ s'a deschis ierĭ și a fost vizitată de un public foarte numeros, lucru de care nu ne am îndoit. Acestă exposițiune cea d'întâĭ în felul eĭ în Bucureștĭ presintă un caracter și un interes deosebit pentru amatoriĭ de artă și pentru public în general, căcĭ pânzele expuse de D. Feldman sunt cu totul decorative, și particularitatea acestor decorațiunĭ este că imitează într'un mod perfect tapiseriile de gobelinurĭ și a altor manufacturĭ.

D. Feldman fost elev al școaleĭ artelor decorative din Paris, a arătat că este un excelent pictor de decorațiunĭ, căcĭ afară de dificultățile tehnice pe care le întâmpină cine-va în depingerea acestor pânze, și cari sunt foarte marĭ, căcĭ coloare albă nu intră de loc în amestecul celor l'alte colorĭ și toate luminile sunt obținute chiar din natura pânzeĭ, D. Feldman a știut să conserve transparența colorituluĭ fără ca să îngreueze colorile și tonalitatea clară și fină bătând spre gris reeșind caracterul tapiseriilor — și care dă aspectul cel frumos al acestor pânze.

Utilitatea cultuluĭ artelor decorative, saŭ maĭ bine artele aplicate la industrie, sunt de mare necesitate la noĭ, căcĭ este singurul mijloc de a obține rezultate serioase pentru desvoltarea și propagarea gustuluĭ prin toate clasele societățeĭ căcĭ prin ce s'ar putea face să pătrunză și să deștepte maĭ bine gustul pentru frumos de cât prin obiecte care sunt necesare uzuluĭ, dându-le un caracter artistic, aceste imitațiunĭ de gobelinurĭ corespund foarte bine cu necesitățile fiecăruia de a avea un tapis și în același timp să'ĭ servească și ca decorațiune care să orneze zidurile reamintind un subiect istoric saŭ alegoric.

Ce poate fi maĭ plăcut ca să decoreze cineva un salon cu pânză intitulată „Fontaine de la Verité“ de o colorațiune dulce și transparentă, și de un sentiment poetic, saŭ ce poate orna maĭ frumos un vestibul de cât pânza intitulată un „Vase de Fleurs“ plin de viață și de o colorațiune viguroasă și brilantă. — Asemenea recomandăm „l'Adoration des Bergers“ și „l'Adoration des Rois“, originalul acestor două pânze datează din anul 1490 și aŭ aparținut familieĭ Ambroise, episcop de Clermont, fondatorul muzeuluĭ Cluny din Paris, ornate de o bordură cu fondul de aur, de o execuțiune largă și viguroasă. Desenul D-luĭ Feldman după cum se vede, este primitiv și alternat, ceia ce dă viață figurilor, imitând într'un mod admirabil tapiseria de Flandres.

Angajăm pe cititoriĭ noștri a vizita această prea interesantă expoziție.

INFORMAȚIUNI

D. Alexandru V. Beldimanŭ, directorul ziaruluĭ nostru, s'a întors azĭ în Capitală, venind din Iașĭ.

—✱—

Monitorul de astă-zĭ publică decretul prin care Corpurile Legiuitoare sunt convocate pe ziua de 15 Noembre.

—✱—

Noua lege a pozițieĭ ofițerilor a început să fie pusă în aplicare.

D. General Lahovary, ministru de rezbel, a trimes câte o scrisoare generalilor care aŭ împlinit deja limita de vîrstă, invitându-ĭ să'șĭ dea singurĭ demisia, ca să nu se vadă silit a'ĭ pune în retragere din oficiŭ.

D. General Crețeanu, inspectorul general al cavalerieĭ, 'și-a dat demisia; D. General Dunca a fost pus în retragere din oficiŭ.

D. General Dr. Severin va fi pus din oficiŭ, dacă nu'șĭ va da demisia. D-sa ține mult la galoane.

Intre ceĭ ce vor trebui să se retragă din armată sunt și D-niĭ generalĭ Cernat și Radovicĭ.

Intre coloneliĭ care aŭ să fie avansațĭ la gradul de general, se vorbește și de D. colonel Gorjan. D-sa însă ar refuza, vrea să maĭ stea la poștă unde 'ĭ merge bine și unde are de făcut reforme.

Nu'ĭ vorbă, se zice să fie avansat la gradul de general în rezervă.

—✱—

Noul ministru al domeniilor acordă audiențe Marțea, Joia și Sîmbăta între orele 11 și 12 înainte de prânz.

—✱—

Direcția sanitară publică următoarele date statistice în privința bolnavilor de tuse convulsivă (tuse măgărească).

In 1886 aŭ fost în toată țara			3580 bolnavĭ din care aŭ murit				183
In 1887	„	„	„ 6005	„	„	„	„ 332
In 1888	„	„	„ 3389	„	„	„	„ 190
In 1889	„	„	„ 3127	„	„	„	„ 180
In 1890	„	„	„ 3729	„	„	„	„ 199

—✱—

D. ministru al instrucțieĭ publice a revenit asupra decisiuneĭ de a nu se da diplome de bacalaureat acelor tinerĭ carĭ n'aŭ prezintat certificate de absolvirea a șapte clase liceale.

Toțĭ aceĭ carĭ aŭ reușit vor obține diplome de bacalaureațĭ.

—✱—

Parchetul a fost sesizat că un bătrîn anume Ion Ianin, a violat un copil de 9 anĭ anume Carol Kherș.

Scârbosul bătrîn a fost arestat și înaintat Parchetuluĭ.

—✱—

Poliția comunală a confiscat două căruțe de brutărie cu pâinĭ, de oare-ce pâinea era mult maĭ mică de cât un chilogram.

Aceștĭ necinstițĭ brutarĭ sunt Ilie Mega și Iancu Scamovicĭ.

—✱—

Atragem atenția serviciuluĭ sanitar al Capitaleĭ asupra tunelurilor de dormit, care sunt adevĕrate localurĭ de infecție.

Așa, ni se spune că la tunelul de sub institutul D-luĭ doctor Babeș, se grămădesc noaptea, un îndoit numĕr de persoane, de cât sunt paturĭ. Uniĭ dorm pe scîndurĭ și prin colțurĭ înghesuițĭ ca vaĭ de eĭ.

Ar fi bine să se facă o inspecție de către D-niĭ medicĭ comunalĭ și să se constate că localurile nu întrunesc nicĭ una din condițiile prevĕzute de higienă.

—✱—

D. N. Blaremberg, ministru de Justiție, primind ierĭ pe membriĭ parchetuluĭ le-a esprimat speranța că va avea concursul tutulor spre a putea introduce maĭ multe reforme necesare în organizarea magistratureĭ.

—✱—

In numĕrul nostru de ierĭ s'a reprodus din *Curierul financiar* o informațiune privitoare la declararea în stare de faliment a maĭ multor firme din Capitală, între carĭ era și firma Hussar&Schaeffer, fabricanțĭ de parfumerie.

In privința acesteĭ din urmă firme, *Curierul financiar* a fost de sigur indus în eroare și după dînsul și noĭ.

Firma Hussar&Schaeffer n'a fost declarată în stare de faliment, pentru că nu era nicĭ un motiv ca aceasta să se întâmple.

Firma în chestiune a fost și ea supusă stagnațiuneĭ care coprinsese toate afacerile comerciale și ca atare s'a vĕzut un moment strîmtorată.

Astă-zĭ ea s'a înțeles în mod amical cu creditoriĭ, carĭ toțĭ la un loc n'aŭ de cât 72,000 leĭ de luat (nu 160,000 cum spunea informația de ierĭ).

In urma acesteĭ înțelegerĭ, este probabil că D. Hussar va rĕmânea singur pentru a conduce atât fabrica de parfumeriĭ, cât și depositul de pansamente hirurgicale din calea Victorieĭ 72.

Regretăm, că fără voe — am reprodus o știre, care putea să aducă pagube uneĭ firme oneste și pe care nu știm de unde a putut s'o ia *Curierul financiar*.

—✱—

Zilele astea va apare: *Versurĭ*, un frumos volum de D. Sc. Orĕscu, cu o scrisoare adresată D-luĭ D. Teleor.

—✱—

A apărut: *Adesea*, o drăgălașă romanță pentru voce și piano, versurile de A. C. Cuza, muzica de Eugeniu (Bombonel) Ceaur-Aslan.

J. RICARD

EFECTELE IERNEI

Focul se stinsese de multă vreme.

In pat, pe perinile înfundate, două persoane se odihneaŭ a lene. Bărbatul, cu o țigaretă rusească între buze, scoțênd rotocoale de fum pe carĭ întunericul le făcea luminoase. Se uita zîmbind — cu acel zîmbet cam prostesc pe care 'ĭ dă conștiința că aĭ fost „prea bine“ — la tînĕra femee durdulie și drăguță care scotea dintr'o cutie fructe *glacés*. Jos, lângă pat, era puful albastru.

Focul se stinsese de mult.

Era frig — era primăvara. Și tînĕra femee când întinse brațu'ĭ rotund drăguț, descoperind ast-fel umĕrul pe care era 'nodată o panglică de atlaz-mauve, ca să ia de pe masa de lângă pat sticla cu *sherry brandy*, se cutremură de frig:

— Doamne! aicĭ înghiață cine-va!... Și o să trebuiască să mĕ daŭ jos din pat și să mĕ îmbrac... Find-că trebue să prânzesc la Saint-Avary, carĭ șed în capul strădeĭ Bellechasse... Sigur că mi s'a roșit nasul de frig... Alfred, aĭ face bine s'ațîțĭ focul.

Și trase puful peste dênsa și se ghemui ca o pisicuță friguroasă.

Atuncĭ Alfred, cu multă băgare de seamă, scoase un picior din pat și'l întinsese tocmaĭ ca omul care se teme de apă.

De odată se găsi în mijlocul camereĭ.

— Bate cine-va în ușe! zise el par'că strâns de gât.

— O fi greșit cine-va ușa.. Poate că i-o fi venit în gând servitoruluĭ ca să aducă un coș cu lemne.

D'afară cine-va bătea maĭ tare.

Foarte galben, fără voce din pricina emoțiuneĭ, Alfred întinse brațul spre ușe.

Insfîrșit, afară, s'auzi un glas:

— In numele legiĭ... deschidețĭ!

Alfred se 'ntoarse spre dênsa, vo nd să vorbească. Deschise gura, pe urmă o închise: nu putu scoate nicĭ un sunet.

Cu o mișcare instinctivă, tênĕra femee trăsese puful peste cap.

Alfred se învîrtea disperat prin cameră, nebun, neștiind ce să facă. Era numaĭ în cămașe.

Somația d'afară fu repetată. S'auzea cum se silea lăcătușul adus de lege ca să deschiză.

— Ci deschidețĭ odată! zise de odată un glas.

Treĭ oamenĭ intrară.

Comisarul de poliție încins cu eșarpa. Un inspector care se duse drept la fereastră și trase perdelile.

Insfîrșit un bărbat mărunt, verde de emoțiune, se repezi la pat zicênd cu o voce tremurătoare și pe care furia o făcea maĭ tare cu o octavă.

— Mizerabilo! mizerabilo! mizerabilo! mizerabilo!

Un țipăt — ca de șoarece prins în cursă — eși de subt plapămă.

Comisarul de poliție, cu o mână, dăduse 'napoĭ pe omul cel scund.

— Domnule, te rog să mĕ lașĭ să fac ce știŭ eŭ! îĭ zise el.

Pe urmă, adresându-se tênĕruluĭ care se uita zăpăcit și care tremura în cămașa luĭ de surah albastru:

— Cum te chiamă și unde șezĭ? îĭ zise.

— Alfred d'Argines, 49 strada Montaigne.

— Și d-ta, Dómnă? întrebă comisarul apropiindu-se de pat.

Nu avu nicĭ un respuns altul de cât tremurul plăpămeĭ.

— Recunoștĭ că eștĭ nevasta legitimă a jeluitoruluĭ, d. Anton Vallembert?

— Mizerabilo! mizerabilo! mizerabilo! mizerabilo! zicea d. Anton Vallembert, a căruĭ voce s'ascuția și maĭ tare.

Inspectorul de poliție îl rugă foarte sec ca să tacă.

— Haide, doamnă, te rog să'mĭ respunzĭ... zise încă o dată comisarul.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(25)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristineĭ

XV

— Iubita mea, am ghicit... tac... o să regulăm noĭ toate acestea cu mama.... zise Madelena luând în brațe pe Tereza care plângea.

Fata da din cap. Știa bine că Madelena are inimă bună, că prietina sa va face orĭce pentru ca s'o facă fericită.

— Ce ar folosi? de vreme ce nu poate nimic pentru mine? îșĭ zicea ea în gînd.

S'auzi a doa bătae a clopotuluĭ care vestea dejunul și fetele trebuiră să lase vorba ca să se ducă în sofragerie.

Dupe masă, Madelena, ca fată curioasă cum era ea, voi să deschidă iar vorba.... voi să facă pe Tereza să mărturisească ceea ce ascundea în inimă.

Ea și făcuse un plan...

Iĭ plăcea să fie amestecată într'un roman de amor.....

Insă Tereza fu tare și nu'șĭ dete pe față secretul.

Așa că Madelena, de ciudă că se trudește de giabă ca s'o facă pe Tereza să vorbească, ca s'o supere și ea, o lăsă restul zileĭ cu d-na de Montalais și cu Christina Howard și ea se duse cu Filip să alerge prin parc.

XV

Seara, dupe prînz, contesa spuse că e foarte obosită, maĭ obosită decât altă dată și voi să se ducă să se culce imediat.

Ca de obiceĭ mistress Howard veni să șadă lângă patul conteseĭ și să'ĭ citească pecând Mariana, bĕtrîna sa slujnică, rînduia pe icĭ și pe colo.

— Imĭ e somn, scumpă mistress Howard, zise zîmbind d-na de Montalais, dupe vreo zece minute de citire; simț că am să mĕ odihnesc bine și fiindcă mi se întâmplă așa de rar să am somn, vreaŭ să profit.

Cu chipul acesta veĭ fi liberă maĭ curînd, scumpa mea.

Noapte bună dar!

Când fu să iasă, Engleza auzi pe contesa zicênd Marianeĭ:

— Mâine de dimineață să nu mĕ deșteptĭ de fel și să nu intri în cameră până nu voiŭ trage clopoțelul.

Să oprești pe orĭcine de a intra în camera mea.

In galerie, care era slab luminată Christina se izbi de un om care sta în picioare rezimat de zid, în locul cel maĭ întunecos.

Era contele de Montalais.

O întrebă încet:

— Nu s'a întîmplat nimic anormal? Nevasta n'a făcut nicĭ o aluzie la... ce am vorbit azĭ de dimineață?

— Ba da.....

— Ce a zis? Mĕ sperii!

— Ar fi prea lung ca să'țĭ spun acum.... Ș'apoĭ, am fost destul de umilită.. Să nu maĭ vorbim de lucrurile acestea... te rog!

Eŭ mĕ voiŭ sili chiar ca să nu mĕ maĭ gîndesc la așa ceva.

Atât numaĭ că mâine o să plec. E tocmaĭ ziua când primesc scrisoarea de la lady Rochester.

Christina se duse și se închise în camera sa.

Contele, îngîndurat, se duse lângă copiĭ sĕĭ carĭ vorbeaŭ cu Tereza despre sosirea luĭ Saint-Yves.

Trebuiaŭ să se ducă a doa zi la gară la opt ore.

Dacă ar fi ascultat Montalais la ușa neveste sale, ar fi auzit pe contesa zicênd Marianeĭ:

— Biata mistress Howard! o plictisesc destul cu obiceiul meŭ de citire. E drept ca odată așa în treacĕt să aibă și ea puțină libertate.

Știĭ ce, Mariano, scoate din cutia mea cu bijuteriile brățara aceea cu turquoise... știĭ... zăbăluța....

O să-ĭ daŭ o mâine... O să'ĭ facă plăcere.

Este așa de bună cu noĭ toțĭ... și așa de îndatoritoare....

— Am lăsat cheile jos, rĕspunse, Mariana. Doamna să mĕ ierte. Mâine de dimineață, dupe ce te veĭ scula, îțĭ voiŭ da brățara.

— Așa... Acum du'te și tu de te culcă.

— Inchid perdelile patuluĭ și mĕ duc.

. . . .

In seara aceea Tereza pe la miezul nopțiĭ sta în fereastră și se gîndea când vĕzu umbra misterioasă intrând prin balcon în camera conteseĭ.

A doazi contesa Alice de Montalais fu găsită moartă subt un strat de kiparoase.

XVI

Ne aducem aminte că nicĭ Euric de Montalais nicĭ doctorul Mercier nu se îndoiseră de sinuciderea conteseĭ.

Madelena și toțĭ cellalțĭ locuitorĭ aĭ castelului primiră lesne explicația care le fu dată.

Pentru dînșiĭ d-na de Montalais murise dintr'un accident.

Filip, încredințat și el că muma sa se omorîse singură, îșĭ zicea că presimțirile luĭ nu'l înșelaseră.

Mistress Howard era în adevĕr piaza rea a caseĭ.

Femeia asta, pe care instinctul îl făcea maĭ nainte s'o disprețuiască, era acum vrăjmașa luĭ de moarte.

Pe dînsa o făcea el rĕspunzĕtoare de sinuciderea mameĭ luĭ.

Ce fericițĭ eraŭ până nu intrase ea în casa lor!

Pentru ce o iubise tatăl luĭ?

Pentru ce muma sa nu bănuise ce primejdie era aducerea acesteĭ femeĭ tinere și frumoase în casa lor?

Dacă n'ar fi fost ea așa de bună, Christina Howard n'ar fi călcat nicĭ o dată în casa lor.

Astfel, biata luĭ mumă n'ar fi plâns nicĭ odată!

Nicĭ odată nu ar fi chinuit'o gelozia aceea fatală care'ĭ inspirase hotărîrea ca să sfîrșască cu viața...

O! de ce nu putea el să strivească subt călcâiul sĕŭ pe ființa aceea blestemată, cum zdrobeștĭ capul unuĭ șarpe otrăvit!

(Va urma)

Plapăma se dete la o parte și doamna Vallembert, foarte roșie, foarte ciufulită, nespus de frumoasă, se ivi, arătând un obraz de femee care se hotărăște să fie indignată.

— Este o infamie! zise ea de o cam dată (vorbele astea eraŭ zise pentru bărbatul sĕŭ pe care'l trăsni cu un dispreț cumplit).... Sunt gata să rĕspund.... zise ea pe urmă cu un quasi-zîmbet la adresa comisaruluĭ care nu era băiat urît.

Comisarul scrise câte-va liniĭ foarte iute, oprindu-se numaĭ o clipă ca să'l pue pe d'Argines să'ĭ spue literă cu literă cum se scrie numele luĭ.

Nenorocitul Alfred era încremenit; emoțiunea și frigul îl îngălbeniseră grozav. Abia putu să iscălească.

Pe urmă, cu o politețe deosebită, magistratul, apropiindu-se de pat, întinse condeiul d-neĭ Vallembert.

— Voieștĭ să aĭ bunătatea să te iscăleștĭ aci?... aci, ceva maĭ la stînga... Trebue să lașĭ loc pentru D. Vallembert și martorĭ....

Ea se sculă puțin și, cu degetul cel mic în aer, iscăli. — Cămașa'ĭ lunecase pe mână în jos. Lăcătușul, din ușe, nu maĭ rîdea. Se uita foarte interesat. Și chiar inspectorul de poliție.

— Doamnă... Vĕ mulțumesc mult... Sunt foarte mâhnit... Dar așa cere slujba mea....

Toate acestea foarte repede. Bărbatul și amantul se uitaŭ buimăcițĭ; cel dintîĭ tulburat fiind-că situația nu era dramatică; cel d'al doilea fiind lipsit pentru câtă-va vreme de facultatea sa comprehensivă.

In sfîrșit, cu o sforțare, D. Vallembert începu iar:

— Mizerabilo!... mizerabilo!... mize...

Nu maĭ putu zice nicĭ o vorbă.

Comisarul, pe când îșĭ strîngea hârtiile, îngâna vorbe amabile,

Inspectorul atrase repede pe D. Vallembert afară din cameră și după eĭ porni și lăcătușul.

Magistratul ieși cel din urmă. Și când Alfred îl întrebă:

— Și acum, D-le comisar, ce trebue să fac?

Ofițerul municipal se uită cu milă la nenorocitul care tremura subt cămașa de mătase, pe urmă la pat unde se zărea funda de panglică mauve, și, dând din umerĭ, zise:

— Asta-ĭ!... du-te de te culcă la loc! rĕspunse încheindu-șĭ paltonul.

Spartali.

Fapte și Intâmplărĭ

Cît beaŭ nemții. — Numaĭ ceĭ din Germania în 1890 aŭ bĕut *5 miliarde 200 miĭ litri de bere*, ceia ce face 105 litri de suflet.

Această cantitate de bere reprezintă o gîrlă mijlocie ce ar curge zi și noapte, dând 593 metri cubĭ pe ceas.

O gîrlă de bere curge într'una în gîturile nemților și nu'ĭ maĭ satură. Halal de gîtul lor.

Cîntec cu tunul.—Cu prilegiul unor sĕrbătorĭ date la Lyon în Iulie trecut, s'a executat o cantată, în care a luat parte și tunul. Acest noŭ instrument de muzică a fost luat cu împrumut de la reg. 2 de artilerie de la Grenoble.

In 1867, cu ocasia expozițieĭ universale din Paris, Rossini a compus o cantată în care un cîntec de orgă se sfîrșa cu un bubuit de tun. Tunul a fost tras dupe esplanada invalizilor; cantata s'a executat în palatul Industrieĭ.

Moșteniri rusești. — Soția luĭ Hohenlohe, stathalterul Alsacieĭ-Loreineĭ a devenit moștenitoarea prințuluĭ rus Wittgenstein. Intre altele bunurĭ, răposatul a lăsat și maĭ multe moșiĭ. Dar după un ucas al Țaruluĭ, un strein nu poate să aibă moșie în Rusia. Decĭ D-na Hohenlohe nu poate deveni proprietara moșiilor rĕmase de la prințul Wittgenstein. S'aŭ făcut stăruințe marĭ pe lîngă Țar să aducă modificare ucasuluĭ Sĕŭ, ca moștenitoarea să devină proprietară, Țarul însă a rĕmas neînduplecat.

Acuma moșiile se vor vinde și se vor trimite moștenitoareĭ baniĭ ce se vor prinde pe ele. Suprafața acestor moșiĭ este 1190 kilometriĭ pătrațĭ.

Falșificarea diamantelor.—S'a descoperit că multe din diamantele ce fac podoaba predilectă a cucoanelor sunt falșificate; și iată cum:

Diamantele cele maĭ frumoase și cele maĭ căntate sunt cele albe. Diamantele ce se exploatează în sudul Africeĭ, la cap, sunt galbene. Acestea sunt mult maĭ eftine. Ca să le ridice valoarea, neguțătoriĭ s'aŭ apucat să le vopsească cu analină. Albastrul anelineĭ și galbenul lor se neutralisează și daŭ o frumoasă culoare albă, saŭ maĭ bine le fac incolore, fără să le piardă lucirea; maĭ mult încă, se pare că diamantele ast-fel falșificate sunt maĭ frumoase ca cele naturale și fac pe femeile elegante să se bată după ele.

Vopseaua lor nu se șterge nicĭ chiar cu spirt, ci numaĭ cu apă repală.

Mine de aur. — *Neues Wiener Tagblatt* spune că în minele de aur s'ar fi descoperit niște gisemente de aur foarte bogate. Filoanele sunt foarte grase și aŭ o lățime de 8—10 centimentriĭ. Intr'o singură zi s'ar fi extras 100 kilograme de aur.

Atmosfera Londreĭ. — *Acul Cleopatreĭ* este un obelisc frumos cioplit, pe care Englezii 'l-aŭ adus din Egipt, ca să împodobească una din piețele Londreĭ.

Dar atmosfera umedă a Londreĭ are o influență așa de stricătoare asupra acestuĭ monument, că a început deja să'l roadă, să'l macine și să'l cojească. In scurtă vreme, din acest monument frumos nu va maĭ rĕmâne de cât un pietroĭ fără formă.

Ceea ce atmosfera Egiptuluĭ a respectat veacurĭ întregĭ, atmosfera Londreĭ distruge în câțĭ-va anĭ.

Un cartofor norocos.—In luna Iulie, un englez, Mr. Wells provocă o mare agitație la Monte-Carlo, pentru că declarase un rĕzboiŭ crâncen Bănceĭ de joc și ieșise victorios cu un câștig de 640,000 mărcĭ.

In primele zile ale luĭ Noembrie st. n., Mr. Wells dădu un noŭ asalt Bănceĭ și câștigă iar 560,000 mărcĭ.

Vinerea trecută el sparse de cincĭ orĭ banca; în fața luĭ sta un teanc de hârtiĭ de o mie de francĭ înalt de un picior și jumĕtate. Jucătorul rece nu'șĭ pierdu un moment cumpătul și dormi liniștit după joc la hotelul de Paris, cu bancnotele drept pernă.

Un colaborator al luĭ *Daily Telegraph* a întrebat a doua zi pe fericitul câștigător asupra secretuluĭ succeselor sale. Mr. Wells declară că este rezultatul unuĭ sistem al sĕŭ, pe care și l-a alcătuit după lungĭ observațiĭ la masa de joc. Azĭ el îl aplică.

— Dacă sistemul D tale e atât de infailibil, întrebă ziaristul, pentru ce nu daĭ asaltul de odată dărâmând Banca de tot?

Mr. Wells respunse:

— Pentru că osteneala fizică ar trece peste puterile mele; am stat acuma de la 12 ziua până la 11 seara neîntrerupt la masa de joc și sunt obosit. Dar sunt decis a mĕ întoarce în curînd. Am încredere în metoda mea și știŭ pozitiv, că voiŭ câștiga iar.

El spuse apoĭ, că nu va divulga secretul sĕŭ.

— Ceĭ maĭ mulțĭ dintre jucătorĭ, zise el, aŭ încercat să'l imiteze; dar n'aŭ avut pornirea necesară pentru a'l urma chiar când era în câștig.

Sistemul sĕŭ cere un capital de 150,000 francĭ pentru ca jucătorul, chiar când are noroc puțin, să'ĭ ție piept o clipă la mizele marĭ de 6000 saŭ 12,000 francĭ, cu carĭ joacă el.

El încetează de a juca, îndată ce norocul i se schimbă și zilnic îșĭ trimite câștigul la Londra.

ULTIME INFORMAȚII

D. Dim. Brătianu nu va sosi în capitală înainte de deschiderea corpurilor legiuitoare; se poate întîmpla să nu vie toată iarna.

Reapariția ziaruluĭ *Națiunea* e amânată și ea îndefinit.

—✱—

Din Iașĭ ni se scrie că'n seminarul local și-aŭ luat reședința maĭ multe boale între care și influența.

Rugăm pe D. Medic al seminaruluĭ să bine-voiască a vizita școala și a face ca boala să'nceteze saŭ cursurile școaleĭ.

—✱—

Erĭ dimineață la orele 6 aŭ luat foc maĭ multe prăvăliĭ de băcănie, ceprăzărie, hăinărie, dintre care și magazinul D-luĭ I. Sabovicĭ de coloniale după calea Regală din Brăila.

Deși sosirea pompierilor a fost la timp dar tot nu s'a putut stinge fără ca pagubele să nu treacă peste suma de 500,000 leĭ. Cele maĭ multe prăvăliĭ aŭ fost asigurate, dar din mărfurĭ numaĭ o parte.

Se zice că focul a provenit din etagiul II din negligența uneĭ servitoare.

In magazinul D-luĭ Sabovicĭ se maĭ afla o magazie unde D-sa ținea marfa nevămuită și pentru care a depus drept garanție o sumă foarte mare și care a luat și dînsa foc.

Tot în această noapte a luat foc o rachierie, însă focul a putut fi localizat fără multă pagubă.

—✱—

Ni se comunică următorul caz: Erĭ sub.-locot. medic Orezianu, locuind în strada Labirint, luând tranvayul în strada Colței, conductorul Nr. 36, i-a cerut taxa. D. Orezianu s'a opus a plăti, zicênd că are bilet de abonament; conductorul i-a spus că trebuie să i-l arate saŭ pentru cursa aceea trebue să plătiască, iar D-sa a rĕspuns că se duce la direcție să 'șĭ ia bilet, conductorul însă a insitat din noŭ pentru taxa aceleĭ curse dar D. sub.-locot. l'a amenințat, punênd mâna pe sabie și zicênd: „Nicĭ un cuvênt, că te bag în pămênt". Conductorul pentru a evita un scandal, a fost nevoit a 'l lăsa să circule cu tranvay fără să plătească.

—✱—

La 15 Noembre se vor afișa listele electorale ale camereĭ de comerț.

—✱—

O întrebare D-luĭ colonel Gorjan, directorul Poștelor și Telegrafuluĭ:

De ce nu se plătește telegrafiștilor orele suplimentare pe carĭ le aŭ făcut?

—✱—

Citim în *Constituționalul*:

D. Nicolae Blaremberg, fericitul titular al departamentuluĭ justițieĭ, a primit ierĭ, la minister, parchetul Curțiĭ și tribunaluluĭ, precum și pe judecătoriĭ de instrucțiune.

Fericirea D-luĭ Blaremberg a fost atât de espansivă, în cât ministrul la felicitările parchetuluĭ, n'a putut rĕspunde maĭ bine, de cât luând de gît pe fie-care procuror și judecător și sărutîndu-l cu *plicĭ-plicĭ*....

Ce om de inimă!

—✱—

Ministrul justițieĭ nu gândește de loc a părăsi funcțiunea de prim-efor al spitalelor, ci din contră ține a confirma evoluțiunea sa conservatoare prin conservarea acesteĭ funcțiunĭ; și, pentru ca să nu se zică, că Nicu Blaremberg cumulează, D-sa a declarat că renunță de la onorariul de Efor, cât timp va fi ministru.

Numaĭ parcă legea grăește alt-fel.

—✱—

Astăzĭ suntem în mĕsură a da cititorilor noștri, după *Galațiĭ*, câte-va detaliurĭ relative la deflorarea feteĭ din via D-luĭ Costache Cealâcu.

După cum am maĭ zis în precedentele noastre informațiunĭ, această afacere este pendinte la instrucțiune. După cât am aflat, denunțarea adresată parchetuluĭ este îndreptată numaĭ în contra D-luĭ Ion Albulescu, coafeur și este subscrisă de însușĭ tatăl feteĭ.

Decĭ, versiunea cum că bătrânul C. Cealâcu ar fi amestecat în această scârboasă afacere, pare a fi scornită de împricinat.

Faptul violăreĭ copileĭ, care n'are de cât 11 anĭ jumătate, pare a fi astăzĭ constatat, căcĭ victima a declarat la spital, în fața a treĭ persoane numele făptuitoruluĭ.

In cât privește crima comisă asupra persoaneĭ sărmanuluĭ tată care a fost găsit mort într'o fântână părăsită, suntem sigurĭ că parchetul îșĭ va face datoria pentru a nu lăsa pe culpabil nepedepsit.

—✱—

Aŭ sosit în portul Galațĭ și aŭ început a descărca diverse mărfurĭ de ferărie, coloniale și manufactură următoarele vapoare:

„Clemore" sub pavilionul englez provenind din Anglia, A. F. Cesulich" sub pavilionul austriac din Triest și „Balkan" al Companieĭ Fraissinet din Marsilia.

—✱—

Operațiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 3 Noembrie 1891.

Grâŭ 57 jum. libre 14,90, grâŭ bul. 56 ¾ lbr. 14,65, grâŭ 56 ¾ lbr. 14,75, grâŭ 54¼ lbr. 13.25; porumb noŭ 55 ¾ lbr. 9.10, porumb noŭ 61 ¼ lbr. 10.82 jum; fasole suta kilogr. 16.10; secară 52 lbr. 14.35; fasole suta kilogr. 16.75, fasole suta kilogr. 17, fasole suta kilogr. 16,70.

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 5 Noembre. — *Noua Presă Liberă* află din Belgrad că Regele Milan a semnat o declarație, prin care renunță la toate drepturile în Serbia.

PARIS, 5 Noembre. — D. de Giers va sosi Joia viitoare la Paris.

ROMA. 5 Noembre. — Congresul păciĭ a aprobat propunerea în favoarea încheieriĭ tractatelor de arbitragiu permanente între popoare și care invită pe guvernele europene a supune neînțelegerile unuĭ arbitragiŭ. Congresul s'a închis.

VIENA, 4 Noembre.—Ministrul de rĕzboiŭ a declarat comisiuneĭ armateĭ a delegațiuniĭ ungurești că opiniunea predecesoruluĭ sĕŭ, generalul Bylandt după care armata atinsese perfecțiunea era a tuncĭ justificată; azĭ, generalul Bylandt n'ar menține opiniunea sa; condițiunile s'aŭ schimbat, exigențele trebue să fie cu totul altele.

BERLIN, 5 Noembre. — Proiectul de buget al imperiuluĭ pentru 1892—93 presintă la veniturĭ și la cheltuelĭ suma de 1 222.416.597 mărcĭ din carĭ, ca cheltuelĭ permanente 991.683.030 mărcĭ; cheltuelĭ transitoriĭ 71.774.745, la bugetul ordinar și 158.959.822 la bugetul extra-ordinar; cheltuelĭ permanente pentru armată 427 514.161; apoĭ 14.338.356, pentru marină 1.742.600; cheltuelĭ extraordinare pentru armată 102.203.822; sporire 77.958.994; pentru marină 32.506.500, spor 9.480.500; pentru administrația drumurilor de fer 14.348.500; spor 7.478 590; bugetul înscris 152 milioane ca noŭ împrumut al imperiuluĭ din care 146 milioane pentru armată, marină și drumurile de fer, 500 miĭ pentru cheltuelile secrete.

MULȚĂMIRE PUBLICĂ

Onor. Societățĭ de asigurare Unirea

Bucureștĭ.

In urma desastruluĭ ce am suferit în vara aceasta la proprietatea mea din acest oraș, asigurată la Societatea „Unirea", uniĭ îmĭ ziceaŭ că nu voiŭ fi despăgubit și rĕspândeaŭ stăruitor asemenea sgomote ca să discrediteze acea instituțiune.

Am avut însă fericirea să constat prin mine însumĭ că ceĭ ce'mĭ dedeaŭ acea temere și respândiaŭ acel sgomot nu eraŭ de cât niște rĕŭ-voitorĭ și mie, și aceleĭ Societățĭ. Graba și promptitudinea cu care mi-a liquidat ea paguba, mĕ pun azĭ în plăcuta pozițiune d'a da acelor rĕĭ-voitorĭ cea maĭ complectă desmințire, căcĭ suma de 10,058 leĭ ce mi s'a plătit în numerar reprezintă just pagubele ce am încercat, după cea maĭ sinceră evaluare.

Realitatea desmințind ast-fel pe rĕŭ-voitoriĭ Societățeĭ „Unirea", mĕ simt obligat a'ĭ reînoi în public mulțumirile și recunoștința mea pentru bună-voința și lealitatea ce mi-a dovedit în împlinirea angajamentelor sale, recomandând'o tutulor proprietarilor ca instituțiunea cea maĭ serioasă, solidă, dreaptă și avantagioasă pentru asigurărĭ, iar neobosituluĭ sĕŭ director exprim cea maĭ distinsă stimă.

August Hebberling,
propr., farmacist în T. Măgurele.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9.35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila - Galaţĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2.53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7.10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9.38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11.27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3 40 dim, soseşte în Vêrciorova 4.02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4.11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4.03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10.30 seara, din Turnu-Severin 12 38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3.57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8.50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d, din Ploeştĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2 55 p. m, din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m, din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat —Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m, din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11, 3 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI:

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.